

ЛИС МИКИТА

ВЕША...

ПОСМОТРИВШИ СМОТРИЧОВІ ЧАСТУШКИ

Заблукався я в дитинстві
на обійми материнські
та в попа украв по-свинськи
не собаку, але пса.

Та й відвідую ярмарки,
заглядаю в усі шпарки —
розговори і ремарки...
Ах, яка краса!

Підглядаю під подушку,
там старик довбає в ушку,
намовляючи старушку
на великі чудеса.

У перекупки-шинкарки
ні ковбаси, ані чарки.
Та знаходжу недогарки —
пережовані слова.

Як ударю в закаблуки,
через поле — через луки
повторятиму до скуки:
не для пса ж бо ковбаса.

Іриней Верес

СТАРЕ ДОБРО,
СТАРИЙ ХЛІБ..

Ах, приятелі і друзі,
премилі, дорогі товариші і побратими
зсповнялися нераз чарки, ламався хліб...
Давно було це, вже все призабулось
наче б ніколи й не бувало.

А може сталося так:
Якщо захочеш друга збутись
зроби йому прислугу немалу,
але таку, що тямитиме все життя.
Вдячність — марудна річ й важка.
Нести її не кожний хоче й може,
а жити треба якось вільно.
То ж люди розривають приязні
втікають подальше від тих,
з кими ще недавно хліб-сіль їли.

Марго

В ресторани

Кельнер: Чим можу служити, що панове бажають?

Перший гість: Чай в склянці, прошу.

Другий гість: Теж чай, прошу. Тільки, щоб склянка була чиста.

Кельнер відходить, а за хвилину повертається:
Два чаї, але хто з вас просив чисту склянку?

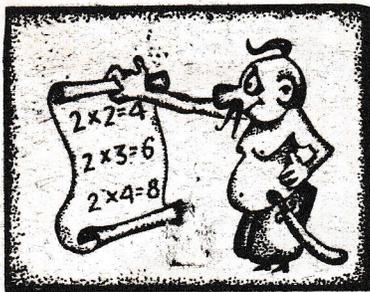

ОСТАТА

ПАРНАВСЬКОГО

Вітало

з 80-літтям

Сергій ПЛАЧИНДА

СЛОВО ПРО ТАБЛИЦЮ МНОЖЕННЯ

НАРИС-ПАНЕГІРИК

Гей, степи мої розлогі!
Гей, сивоусий діду Дніпре
Славутичу! Гей, могили ко-
зацькі, кургани скіфські, ба-
би кам'яні!.. Гей, безсмерт-
на українська Таблиця мно-
ження! Від прапрадавньої
давнини проніс тебе народ
через усі злигодні й випро-
бування.

Ще й досі археологи на-
трапляють на різні химерні
знаки таблиці множення, що
їх полюбляли писати шко-
лярі київські часів Ярослава
Мудрого й Володимира Мо-
номаха на мурах Святої Со-
фії і Центрального стадіону.
Хіба ж це не промовляє на
вселенський світ про буйний
розквіт науки Київської Ру-
сі в добу, коли західноєв-
ропейські розумники раху-
вали свій „дебет“ і „кредит“
хіба що на пальцях?!

Це ж тебе, Таблице, вив-
чали напам'ять кошові й
осаули, гармаші і довбуші,
бурсаки й пиворізи-дяки,
шинкарки й бублейниці по-
дільські. Це ж твоєї мудро-
сті набиралися з дитячих
літ Тарас Бульба та Остап
з Адрієм Бульбенки, невда-
ха Хома Брут і три брати
азовські, Маруся Чурай і
Маруся Богуславка... Це ж,
збагнувши твої правдиві за-
кони, хоробрі Сірко й Са-
гайдачний здобували Синоп
і Кафу й опалювали димом
мушкетним береги Босфор-
ські...

Скарбувалася ти золоти-
ми літерами, чи то пак —
золотими цифрами в душу
народну.

Тож прийшов уже час
нам, вдячним нащадкам, тих
славетних школярів, споруди-
ти на Київських горах ве-

личезний пам'ятник Невідо-
мому школяреві, який пер-
ший вивчив напам'ять Таб-
лицю множення.

„Літературна Газета“

Ой, як я тя зачарую
З нової комори,
То вже тобі не допоможуть
Зі Львова дохтори.

Ой, сусід сусідови
Перешкоди робить,
То му межу переоре,
То до жінки ходить.

Пив кума до куми,
Кума до Макія,
Щоби була здоровенька
Ціла компанія.

Як я була у мамуні,
То я була біла,
Бо я в своїй мамуненьки
Сметаненьку їла.

Ти, Марічко, біла, біла,
Де с віночок діла?
Повісила на яблінку,
Та й коровка з'їла.

Та я собі заспіваю,
Та й собі заграю,
Нема таких співаночок,
Єк у Ріднім Краю.

На високій полонині
Вітрець повіває,
Сидить вівчар молоденький
Та й пісні складає.

А я собі дримбу куплю,
Хоч бим була боса,
Мені дримба задримбає
Коло мого носа.

Заспівай собі, Іванку,
Хоч ти й оженивси,
Аби люди не казали,
Що ти зажуривси.

Літа мої молоденькі,
Де ви си поділи?
Може вас у темнім лісі
Медведі поїли.

Сухе листе скоро горить,
А сире си курит,
Молодое-веселое,
Старое си журиг.

ЗА КВІТЕНЬ 1987

\$20 Й. Гергош, Д. Дудра,
А. Мітрінга,

17 о. А. Микита,

14 І. Климук,

12 Я. Вайда, О. Савчинсь-
кий,

10 Д-р О. М. Біланюк, о. Р.
Гробельський,

9 Я. Корчмарик, Г. Кос-
тюк, о. Б. Смик,

8 С. Качор, Ю. Кишаке-
вич, О. Стефанович,

7 Л. Гуменюк, Я. Давид,
Е. Кавчак, Я. Колодій,

Я. Козак, Г. Король, В.
Ліщинецький, А. Над-
зьо, І. Полянський, М.

Турянський, І. Шереме-
та,

6 С. Кікта, З. Комарян-
ська,

5 М. Гарасовська, Ю. По-
ліщук, С. Стадник, Е. Р.

Цибик,

4 О. Гнатик, Б. Заремба,
Ю. Костів, С. Кухари-
шин, Проф. Т. Мацьків,

Д. Струк, Р. Трешньов-
ський,

3 В. Сафіяник,

2 Л. Білинська, А. Бук, А.
Волошин, В. Гіряк, І.

Голинська, П. Грицик,
М. Дубей, О. Кальба, З.

Кульчицька, М. Криво-
кульська, А. Кушнір, А.

Мамчин, В. Недошитко,
Г. Новаківська, Е. і М.

Наливайко, Т. Старух,
Е. Садовський, Д-р М.

Цап, С. Шумило.

РІЗНИЦЯ

Чоловік: Знаєш, жінко,
що верблюд може вісім день
робити і нічого не пити.

Жінка: Овва, я знаю та-
кого верблюда, що вісім
день п'є і нічого не робить.

ПА ПОШТІ

— Ваш лист, бабусю, важ-
кий. Треба ще одну марку
приліпити.

— Що ви, голубчику?! Та
він ще важчий буде...

● Велика пропаганда ведеться в нашій пресі за участь у прощах до далеких країн, але чи не краще ці великі гроші складати на фонд будови до- мів для старших?

● Комунізм банкрутує, бо Горбач видав закон про творення малих індивідуальних підприємств, як це завели вже на Мадярщині, в Югославії та в Китаю.

● Найбільшу у світі платню має президент кор- порації Крайслер, Лі Аякока, що дістав за 1986 рік аж 20 і пів мільйона доларів!

● СКВУ створив комісію дослідів над Черноби- лем, що має опрацювати плян допомоги нашої еміграції жертвам нуклеарної катастрофи.

● Цілий світ згадав про Чернобиль у перші ро- ковини катастрофи, але найменше згадували його в Україні, де Чернобиль є „табу“.

● "Іран-гейт" — скандал доказав, що корупція шириться в найвищих колах ЗСА, але ніхто не хоче признатися до того, засланняючись „конституцій- ним правом“ мовчати.

● Американські „мідії“, преса й телевізія, лю- буються у скандалах і злочинах, бо тільки це цікавить публіку.

● Минув Великдень, але чогось не чути, щоб десь дівчата й діти виводили гаївок.

● До зоо у Бронксі, Нью-Йорк, привезли два білі великі ведмеді, „панди“ з Китаю, що найбіль- ше зацікавило „океїв“.

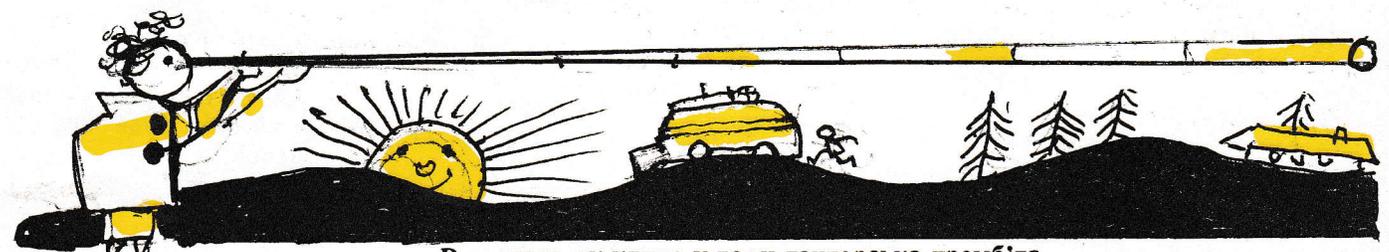
З ЛИСТІВ ДО „ЛИСА МИКИТИ“

Дорогий, хоч і не рідний, стрийку Лисе Микито!

Ясне сонечко пригадує, що вже час подума- ти про вакації. Я певний, що ти вже мрієш про ва- кації на зірці нашого старенького Лисячо-Мики- тівського Батька Ека, щоби там вдарити на при- сюди так, як то колись на місяцеві танцював ми- стер Армстронг. Та дарма твоя надія, бо дорога на зірку Ека ще не протерта та й Еко, напевно, ще не вспів поставити там не то хати, але навіть по- ганенького шатра. Тому, стрийцуню, в часі вака- цій лягай під гантерську ялицю чи смереку та ви- чікуй сходу Екової зірки.

В глибокій надії, що ця Екова зірка зійде і на Україні — сердечно тисну лапу.

Твій нерідний небіж Степан Микита

Вже чути, як кличе у гори гантерська трембіта

В РЕДАКЦІЇ „ДІЛА“ У ЛЬВОВІ (Автентичне)

До редакції „Діло“ у Львові заходить одна із провідниць українського жіночого руху і пита- ється:

— Чи пан редактор Василь Мудрий (він тоді вже був віцемаршалком польського сойму) с у т ь?

— Ні! прошу пані! — рішуче відповідає Ми- хайло Рудницький, — літературний редактор „Ді- ла“ — як були малі, то с са ли, а тепер вже не ссуть!

НА ЗЛОБУ ДНЯ

А. К-р

Обложився вчений частоколом високих імен та й не видно його.

Деякі поети й критики боряться з культом Шев- ченка, бо він перешкаджає їм.

Хвалить, тату, мого керівника і буду мати докто- рат.

Найточніший переклад слова „гласність“ — це „га- ласливість“.

В 150-ліття „Русалки Дністрової“: „української мо- ви не було, нема і бути не може“.

Отець Петро Кондра з Вінніпегу твердить, що Во- лодимир Великий не охристиянив, а освятоправо- славив українців.

Поїхав д-р Божик і адвокат Огаренко до Єрусали- му і там їх обрізали.

Хто може устійнити коли жертва є ідеалом, а ко- ли гешефтом?

Найпереконливішим свідченням у модерному су- дівництві є п'ять хвилин плакати і п'ять бути зом- лілим. Також можна мати „проксі“ з гробу.

Найкращим засобом самооборони є тризуб.

- Високоградусна - купуйте!

ЧИ АМЕРИКА „ПОБІСУРМАНИТЬСЯ?“

Розмаїті чудасії діються в Америці, і щодня виривають якісь нові. У Різдвяний час жиди, атеїсти й прерізні „вільнодумці“ протестують проти співання коляд у школах, проти вертепів і хрестів в магістратах, проти ялинок, але велика більшість американців гордо заявляє, що Америка — християнський край від самих початків. Вправді тепер намножилося біля 400 прерізних сект, бо населення ЗСА дуже сорокاته, з цілого світа.

Недавно відомий телевізійний евангелист, Біллі Грегем, заявив, що Америка — це поганський край, бо чимраз більше поганських звичаїв заводять.

На одній телепрограмі евангелицького Клубу 700 заповідачка Данута сказала, що в Америці є вже 10 мільйонів визнавців ісламу, арабів і муринів. Це число зростає головно через муринів, бо їм обіцяють працю, як стануть мусулманами. В Африці теж сильно зростає число визнавців ісламу. Муриніські жінки мають по 10 дітей (кожна від іншого хлопа!), коли білі жінки родять мало дітей, багато білих є гомосексуалістами й лесбійками, то за яких 100 років в Америці може бути більшість мусулманів і інших віровизнань, як християн. В Америці є понад 6 мільйонів жидів (вони не хочуть під час перепису населення устійнити національність і віру, бо це може спричинити антисемітизм!), у будистів, браманістів і інших азійських віровизнань.

То кому тепер вірити?

Україна має сумний досвід з „бісурменізацією“. Від 1240 до 1699 року, продовж 460 років татари й турки нападали майже щороку на українські землі, брали в ясир малих хлопців, вишколювали на яничарів, султанську гвардію. На ринку в Каффі в Криму продавали тисячі наших невольників до країн турецької імперії. Настю Лісовську зі Стратина, Рогатинського повіту, продали до султанського гарему, і вона стала загальновідома як Роксоляна, жінка султана Сулеймана Величавого, її син був потім султаном Магометом.

Скільки наших невольників побісурменилося, того ніхто не знає. Письменник Р. Іваничук написав цікаву повість „Мальви“, де описав життя наших невольників на Крими за часів Хмельниччини. Наші вчені повинні переглянути турецькі й татарські архіви, може устійнять, скільки українських невольників продавано щороку в Каффі?

Наші хоробрі козаки оборонили Україну перед „бісурменізацією“. Кошовий отаман Іван Сірко наказав вирубати тих наших людей, що побісурменились і не хотіли вертатися в Україну, хоч їх козаки звільнили з неволі.

Але в Америці немає таких козаків, а любители скандалів кажуть на все: „ай дон'т кер!“

З того всього виходить таке:

Говорите собі з нашим чоловіком, а тимчасом він „грек...“ Або „турок“ зхрещений з євреєм, або „германом“ сиройдського походження.

І роби з таким „політику“!...

І. Старокрайовий

З'єдналися дві гостро розсварені фракції УРДП

Хто видумав комунізм?

Після доповіді політрука про історію комунізму він спитав:

— Чи є які запити?

Одна бабушка спитала:

— А хто видумав комунізм — учені, чи прості люди?

— Звичайно. що вчені! — відповів політрук.

Тоді бабуня заявила:

— Якби правдиві вчені видумали комунізм, то вони випробували б його наперед на звірятах!

ЗАХВОРИЛА

— Сусідко, ви захворіли?

— Чого це вам так здалося?

— Не здалося — вдосвіта з вашої хати виходив фельдшер.

— Як від вас учора вдосвіта виходив пожежник, то я не питала, чи горить ваша хата.

МИСЛИВИЙ

— Кожен день ходиш і ходиш, чоловіче, а чи вбив одного зайця?

— Ні, не вбив, але ж одного налякав до смерті.

З ДВОХ ГРИШКІВ — ОДИН МАЙСЮРА

ЧЕСНЕ ІМ'Я

Судія: Чому ви шахрували під чужим ім'ям?

Підсудний: Та не міг же я ганьбити своє чесне ім'я.

— Чи фризьєр є умовий чи фізичний робітник?

— І одне і друге: він працює руками на голові.

— Чому так часто накручуєте годинник?

— Лікар приписав мені багато руху.

НАЙШКІДЛИВИШИЙ

— Який птах найшкідливіший?

— Півень, — відповідає ледар, — спати мені не дає.

РОБОТА

— Кумцю, як ви цю вовну прядете?

— Отак і пряду, або що?

— Бо я як вовну побачу ще на вівці, то вже спати хочу.

МІЖ ГОСПОДИНЯМИ

— У мене кімнатний лимон зацвів.

— У мене кактус цвіте.

— А в мене навіть сир у буфеті зацвів.

МОЛОТОК

Молоток любив забивати цвяхи. І мало коли цікавився: потрібні вони там чи ні. Та одного разу його взяли до кузні. Спочатку розпікали, потім кували, гнули, аж поки не зробили Обценьки. Ними й почали витягувати не влад забиті цвяхи.

— Який дурень позаганяв їх сюди! — обурено скрипіли Обценьки.

ЦАП У КАПУСТІ

Чоловік застав Цапа у капусті. І, звісно, дав дрючка. Цап побіг до судді:

— Чоловік побив мене за те, що я Цап.

А про капусту — ні слова.

І. Власенко

МАЄМО — НЕ МАЄМО.

Народ — люде.
політиків — програм
поетів — поезії
книжки й газети — читачів
рогачки — доріг
начальство — порядків
банки — кредитів
каси — монет
Надзирні ради — надзору
радників — поради
патріотизм — патріотів
церкви — віри.

(Страхопуд 1900)

ВІН СЕБЕ ЗНАЄ

Пане Романе, ви мені снилися тої ночі.
— Так? То я вас дуже перепрошую...

ДВІЙКА З ІСТОРІЇ
В „Америці“ ч. 28 з 3. 3. 1987., у статті „Символ воюючої України — Роман Шухевич“, написано:

„По виході на волю Ст. Бандери, після закінчення війни, Р. Шухевич скликав надзвичайну конференцію в Україні в лютому 1945. р.“.

Д-р П. Мірчук у книзі „Степан Бандера“ на 92 стор. пише:

„В половині грудня 1944. р. Ст. Бандеру звільнили з концтабору“. II. світова війна закінчилася 8. травня 1945. р.

КОЛОМИЙКА З ВАЛЬДГАЙМОМ

Як Курт Вальдгайм був 10 років генеральним секретарем Об'єднаних Націй, то ніхто не закидав йому якихось злочинів. Але, як він кандидував на президента Австрії, то „єрусалимські козаки“ підняли голосний рейвах, обвинувачуючи його в акції винищення жидів, циганів і партизанів на Балканах під час II. світової війни. Слідство в цій справі ще не закінчилося, але йому заборонили в'їзд до Америки. Вальдгайм заперечив усі закиди.

Але як Хрущов і різні високі „риби“ з НКВД відвідували Америку, то ніхто не протестував, хоч вони масово мордували людей. Хрущов почав свою „кар'єру“ від мордування „ворогів народу“. Кастро та африканські кацики, як Іде Амін і Бекасса, що мали „габбі“ мордувати людей, навіть дітей, могли побувати в Нью-Йорку на зібраннях ОН, і ніхто не протестував. Чому така подвійна мірка?

Старість — не радість

— Наша бабуня дуже забувається: замість віднести книжку до бібліотеки, занесла до Кредитівки!

Дзвонит до мене онука:
— Ек си маєте, діду?
Я відповідаю:
— Пів-на-пів.
Так раз, другий, а далі онука си обрушила:
— Шо то значит, діду, ци воно добре, ци зле?
— Ані добре, ані зле: Пів-на-пів...
— Ніц не розумію, — каже унука, а я виджу, жи теперішня дигирація на тім не вчена і не знає, ек то у моїм стані тото пів-на-пів вігледає.

Зачну з-кінце:
Ек йно рано си збуджу, то зиркну одним оком з-поза ковдри і виджу світ пів-на-пів, бо другу половину заступає баба, жи борше від мене встала і відраз комендирує, шо маю робити пів-на-пів на ярді, а шо пів-на-пів у хаті.

Але передтим то їм снідає, пів тарелі корн-флексів, а на друге пів — пігувки, жи пів зелені, а пів червоні. Єдні пів помагают на серце, а шкодет на черево, або на відворот: Шкодет на серце, а помагают на голову, ек есте не стратили підо Бродами.

Потім пете пів-на-пів каву, жи має на слоїку зелений пасок, але вийшла і нема, то пете пів-на-пів из Санкою, жи сте забули купити. Тоди пете пів-на-пів молоко, жи має півтора кальорії води, а других півтора, то Ай-Вай вітамінів, ”Д. Д.“. Цисе означєє, жи мас-

ленка „дуже добра“ йно не тра її пити по вчорашній ковбасі.

Хліба простого тиж не їм, юж волю мацу, пів-на-пів з бейгалесами, жи тепер люблет їсти заміст віденских кайзерків.

Ек юж отак пів-на-пів по-

снідаєте, то ми си належит шос на сніданок перекусити. Зачинаю пів-на-пів від зупи, жи юж минуло двадцїт років, ек баба зарікла си і не варит.

Заміст того, то баба усмажит ми пів-на-пів яешниццу, жи тепер мож таку купити, жи не має у собі ані єдного ейця, сама жовта вітамінія на зеленім айришовским смалцю.

Або знайдете несподівано тамтогорісну кишку, жи була заморожена, пів-на-пів з крученою бульбою, або пів-напів з польскими клюсками „Солідарност“, або на-таліяцкими шпагатами.

Отак я онуці пояснюю, аби знала, але тут раптом умішала си баба:

— Які шпагати і екі клюски? Шо ти дитині голову закручуєш?!

І юж не було шо, мусів сми науку перервати пів-на-пів, а решту оповім, ек баба доїде до Канади на відпуст.

Змінь Розумя

ВИБРАВ

— Чому ти, Іване, на роботу не ходиш?

— Я згідно з конституцією.

— Як це?

— Там написано, шо кожний має право на навчання, на працю, на відпочинок. Отож я вибрав відпочинок.

ЗДОГАДЛИВИЙ

— Хлопці, шо там за гвалт?

— Та дурнів б'ють.

— Ой, треба тікати.

МІЖ МИСЛИВЦЯМИ

— Ну, як полювання?

— Добре: В п'ятьох убили одного зайця.

— А як же ви його поділили?

— А ми його не знайшли.

З виставки в Гантері

ПРИСЛІВ'Я В ІЛЮСТРАЦІЯХ

Баба з воза ...

Якби цюця вуса мала

Хто влізе між ворони

Хто спить — не грішить

Нехай тебе качка копне

Хто не має в голові, той має у ногах

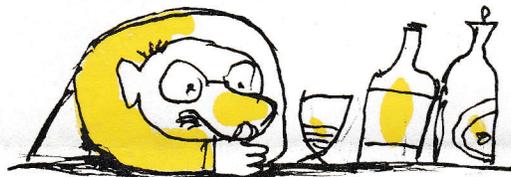
Прийшла коза до воза

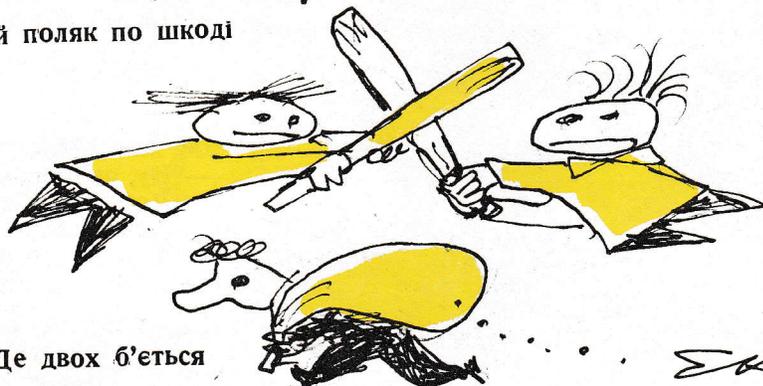
Який тато, такий син

Мудрий поляк по шкоді

Не самим хлібом людина живе

Де двох б'ється

"THE FOX"
P.O. BOX 10148
Detroit, Michigan 48210
Річна передплата 8.00 дол.
Editor Edward Kozak

Мури́н зробив своє